

Reactie op de AMvB Dierwaardige Veehouderij

De intensieve veehouderij is fundamenteel in strijd met het principe van dierwaardigheid. Dieren horen niet opgesloten te zitten in industriële systemen zonder toegang tot daglicht, frisse lucht of natuurlijk gedrag. Een dierwaardige veehouderij begint bij ruimte, variatie en een natuurlijk landschap.

In Nederland is het landschap te ver doorgeschoten in monocultuur. Eén soort Engels raaigras domineert de weilanden. Dat is niet alleen arm aan biodiversiteit, maar ook slecht voor bodemleven, waterhuishouding en de gezondheid van vee.

Echte biodiversiteit vraagt om variatie:

- Meanderende rivieren,
- Natuurlijke bosschages,
- Weilanden met kruiden, bloemen en verschillende grassoorten,
- Veeteelt met toegang tot bomen en schaduw,
- Sloten en stroompjes waaruit vee zelf kan drinken.

Een dierwaardige veehouderij vraagt om een omslag van intensief naar extensief. Niet schaalvergroting, maar landschapsinbedding moet het uitgangspunt zijn.

Laat de AMvB niet vervallen in technische normen alleen, maar kies voor een wezenlijke, landschappelijke benadering van dierwaardigheid.